

عنوان مقاله:

جغرافیای منطقه جبال در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

خاور قربانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد و فارغ التحصیل گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران

ارزو قربانی - کارشناس ارشد جغرافیای شهری، کارگزين هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی مهاباد

خلاصه مقاله:

در این جستار به معرفی و بررسی موقعیت و نحوه کاربرد شهرهایی از شاهنامه که در محدوده جبال واقع شده اند، پرداخته شده است. برای دستیابی به این هدف نخست بر اساس منابع جغرافیایی به توصیف شهرهای شاهنامه در این منطقه پرداخته شده سپس با دیدی انتقادی نحوه کاربرد این شهرها در شاهنامه بررسی شده است. نتیجه اینکه فردوسی برای اشاره به این محدوده به جای استفاده از نام های جغرافیایی آن از دو شهر قم و اصفهان استفاده نموده است و از بین شهرهای بکار رفته در شاهنامه (اصفهان، همدان، قم، ساوه، ری، خوار و حلوان) اصفهان و ری که در بسیاری از متون جغرافیایی از شهرهای بزرگ و مهم منطقه جبال بوده اند، بیشترین کاربرد را در شاهنامه به خود اختصاص داده اند. علاوه بر این ها، این بررسی دال بر دقت فردوسی در کاربرد شهرهایی است که در این مقاله با استناد به منابع تاریخی و جغرافیایی نشان داده شده است به طوری که تنها یک مورد اشتباه (در بحث حلوان) وجود دارد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، فردوسی، جغرافیای جبال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533068>

